

[Socialministeren]

ge befolkningsgrupper mødes om nogle aktiviteter, som man selv tilrettelægger. Hvordan kan noget, der tilrettelægges decentralt af foreninger, af større eller mindre grupper eller ligefrem af enkeltpersoner, samles under betegnelsen »propagandakampagne«?

Det drejer sig først og fremmest om informations- og undervisningsmateriale, som skal fremstilles, og som skal understøtte det lokale arbejde. Det kunne f.eks. være materiale om fremmede baggrund og kultur, men det kunne også være noget om vores eget samfund, hvordan vores sprog og kultur har udviklet sig igennem tiden med påvirkninger fra fremmede lande, ligesom vi vel også selv har påvirket andre lande.

Det, det drejer sig om, er at øge flygtninges, indvandreres og danskeres kendskab til hinanden på tværs af kulturelle forskelle og dermed skabe større interesse for de forhold, andre folk lever under. Den bedste måde at nedbryde fejlagtige opfattelser om hinanden på er nu engang de personlige kontakter.

At hjælpe et folkeligt engagement i dette arbejde kan ikke kaldes propaganda. Jeg tror, der er bred enighed i befolkningen om, at oplysning er sundt og godt, og at det er et af de vigtigste fundamentet i samfundet. Oplysningsindsatsen på 10 mio. kr. er et værdigt udtryk for et kultursamfund, som erkender et problem, og som forsøger at løse det på en fornuftig måde.

Når vi derudover ønsker at give Flygtningehjælpen adgang til at udføre indtægtsdækket virksomhed på integrationsområdet, er det, fordi vi og kommunerne mener, at der her er nogle behov, som med fordel kan dækkes af Flygtningehjælpen.

Konsulentvirksomheden sigter i første række på at kunne bistå kommuner med at løse opgaver, der har tilknytning til tværkulturelle forskelle. Den kan også bruges i integrationsprojekter, der går på tværs af den nuværende integrationsperiodes 18-måneders-grænse. På længere sigt kan dette måske føre til, at der bliver en mere glidende overgang fra Flygtningehjælpen til kommunerne – noget, der kan føre til en bedre ressourceudnyttelse.

Kursusvirksomheden retter sig mod såvel offentlige som private institutioner, der i det daglige arbejde beskæftiger sig med flygtninge. Der er andre, som udbyder lignende kurser, men hvis Flygtningehjælpen i kraft af sine man-

gårige erfaringer har noget særligt at byde på – og det tror jeg at man har – er det samfundsmæssigt en fordel, at den får mulighed for det. Konkurrencen skal nok sørge for, at denne virksomhed får det omfang, den fortjener, hverken mere eller mindre.

I bemærkningerne til forslaget påstår Fremskridtspartiet, at der finder et frådseri sted i kommunerne i forbindelse med den hjælp, der ydes til flygtninge. Dertil vil jeg blot endnu en gang gentage, at udgifter til flygtninge afholdes efter gældende lovgivning. Således modtager flygtninge bistand til underhold efter bistandslovens helt almindelige regler. De kommunale regnskaber, herunder udgifterne i henhold til bistandsloven, bliver revideret af den kommunale revision efter bestemmelserne herom i den kommunale styrelseslov.

Denne revision omfatter også en kritisk økonomisk revision. På grund af de senere års stigende flygtningeudgifter har Socialministeriet bedt kommunernes revisionsafdeling være særlig opmærksom på dette område.

Erik B. Smith (S):

Bestlutningsforslaget omhandler nogle bevilningsansøgninger i Finansudvalget vedrørende flygtninge og indvandrere, og i Finansudvalget har et flertal haft lejlighed til at tilkendegive, at det støtter ansøgningerne, men Fremskridtspartiet har benyttet sig af sin ret til at kræve sagen debatteret i Folketinget, hvilket formentlig er for at få lejlighed til at lufte synspunkter vedrørende indvandrere og flygtninge.

Disse synspunkter er Socialdemokratiet inderligt imod, og vi ønsker bestemt ikke at give Fremskridtspartiet lejlighed til at lufte dem yderligere. Så jeg skal nøjes med at sige, at vi støtter finansudvalgsansøgningerne, og at vi er imod beslutningsforslaget.

Aagaard (KF):

På vegne af hr. Collet, som desværre ikke kan være til stede i dag, skal jeg fremsætte følgende bemærkninger:

Fremskridtspartiets forslag er udtryk for en ulogisk fremgangsmåde i tilrettelæggelsen af partiets flygtningepolitik. Hvis man ønsker færre flygtninge, er den lige vej et beslutningsforslag eller en forespørgsel i Folketinget med det formål at få truffet en politisk beslutning herom.